

Stanovisko rektorky JAMU k návrhu Akademického senátu JAMU na odvolání z funkce rektorky

Úvod

Do funkce rektorky jsem byla zvolena na základě volebního projevu, jehož klíčovými tématy byly investiční záměr „Beethovenova 2“, financování vysokých škol, strategické řízení/horizontální struktury a mezinárodní zapojení akademie.

Během přípravy na nástup do funkce a po jejím převzetí jsem zjistila, že realizace jakéhokoli investičního záměru a zlepšení mzdových podmínek (což je dlouhodobé téma) vyžadují vnitřní reformy. Zahájila jsem proto první kroky k vytvoření podmínek pro odpovědnější a efektivnější vnitřní hospodaření a řízení akademie. Cílem tohoto přístupu bylo umožnit realizaci strategických investičních záměrů (např. projektu Beethovenova 2) a současně zlepšit mzdové podmínky zaměstnanců prostřednictvím racionalizace provozu a řízení.

Byla jsem si od počátku vědoma, že tyto kroky nebudou vždy populární. Považovala jsem je však za nezbytné. JAMU disponuje mimořádným tvůrčím potenciálem, nicméně z hlediska počtu studentů, institucionálních výkonů a hodnocení vědy a výzkumu se dlouhodobě neřadí mezi nejlépe hodnocené vysoké školy. Tento stav vnímám jako signál potřeby promyšleného a citlivého přenastavení systému řízení, které musí probíhat s maximálním respektem k umělecké povaze instituce i ke kvalitě jejích pedagogických a uměleckých pracovníků.

Vyjádření ke čtyřem bodům návrhu Akademického senátu JAMU na mé odvolání z funkce rektorky

1. Nižší počet prorektorů a údajné nezajištění kompletního týmu vedení

Tým vedení JAMU je zajištěn, byť v jiné organizační podobě, než jakou preferuje Akademický senát. Zvolený model – jeden prorektor v roli statutárního zástupce rektorky a tři manažeři pověřeni vedením konkrétních agend – je de facto plně funkční. Výsledky práce tohoto týmu jsou konkrétní a ověřitelné.

Za důležité považuji zdůraznit, že mnou zvolený tým spolupracovníků, splňující pověřené úkoly pro vedení JAMU se skládá z bývalých rektorů a prorektorů, tedy osobností s hlubokou znalostí

akademického prostředí, institucionální paměti i dlouhodobých strategických souvislostí. Tento fakt významně posiluje kontinuitu řízení a kvalitu rozhodovacích procesů.

V agendách, kde není prorektorská funkce dočasně obsazena, přechází formální odpovědnost na rektorku, která výkonem konkrétních činností pověřuje akademické pracovníky v manažerských rolích. Náklady na vrcholové řízení se tímto krokem snížily přibližně o 15 %, a to při zachování personálního obsazení agend čtyřmi osobami.

Oproti tradičnímu modelu prorektorů, jejichž kompetence byly na JAMU vymezeny organizačním řádem, avšak jejich faktický rozsah a obsah nebyly vždy jednoznačně rozlišeny, má zvolený model výhodu v jasné osobní odpovědnosti za konkrétní úkoly. Současně vytváří prostor pro rozvoj horizontálních struktur řízení a postupný přesun dílčích kompetencí na nižší úroveň vedení. Tyto pozice vytvořily časově omezený prostor pro praktické ověření skutečného rozsahu, obsahu a náročnosti konkrétních úkolů svěřených jednotlivým kompetenčním oblastem v reálném provozu akademie. Tento postup umožnil přesně identifikovat, které agendy vyžadují prorektorskou úroveň řízení a které je účelnější vykonávat v manažerském režimu.

Na základě takto získaných zkušeností měla následně proběhnout revize organizačního řádu JAMU, a to v návaznosti na konečné personální a funkční obsazení vedení školy. Tento proces byl od počátku koncipován jako dočasný a transparentní, s jasným časovým horizontem stabilizace organizační struktury do konce roku 2026, respektive do první poloviny roku 2027. Zvolený postup tedy nesměřoval k oslabení řízení školy, ale k jeho zpřesnění, racionalizaci a dlouhodobé funkčnosti.

2. Rezignace kvestorky

Při vzdání se funkce ze strany kvestorky se nejednalo o odborné selhání ani o zpochybnění jejích kompetencí, ale o rozdílný přístup k řešení mimořádně náročné kombinace úkolů v daném časovém období, konkrétně o rozdílný přístup při řešení personalistické konkrétní otázky.

Plně si uvědomuji odborné kvality kvestorky, zejména v oblasti dodržování zásad hospodárnosti, rozpočtové odpovědnosti a řízení investičních projektů, a považuji je za významné pro další rozvoj JAMU. Právě s ohledem na strategický investiční záměr Beethovenova 2 jsem opakovaně zdůrazňovala, že investiční rozvoj školy a schopnost vytvářet vlastní finanční podíl na jeho realizaci jsou spojené nádoby, které nelze řešit odděleně ani zkratkovitě.

Navrhovala jsem proto rozšíření investičně-ekonomicko-řídícího týmu o další odbornou pozici při současném zachování účasti kvestorky v tomto týmu. Tento návrh byl veden snahou zvýšit kapacitu řízení investičních procesů a zajistit dlouhodobou udržitelnost ekonomického řízení

JAMU v zájmu akademie jako celku. Pohled na prosperitu celku považuji za důležitější než působení individuálních ingrediencí.

3. Sejmutí vlajek a komunikace

Uznávám, že můj postup v otázce sejmutí vlajek z prostor rektorátu nebyl dostatečně předem komunikován, což vedlo k nepochopení tohoto kroku a k jeho zjednodušené interpretaci. Záměrem tohoto rozhodnutí nebylo vyvolat konflikt ani zpochybnit hodnotové postoje akademické obce, ale otevřít prostor pro jiný pohled na podoby symbolického vyjádření v akademickém prostředí. Do doby, než by nastala atmosféra pro opravdovou rozpravu, jsem navrátila užívání budovy rektorátu do zákonného rámce nakládání se státními symboly. Stále se domnívám, že otázka formy vyjádření je pro uměleckou vysokou školu obzvláště zajímavá, jelikož můžeme mít na symbolickou komunikaci jiný pohled než jiné instituce.

Rozhodnutí se týkalo výhradně budovy rektorátu jako úředního sídla JAMU a nijak nezasahovalo do autonomie ostatních součástí školy. Těm byla ponechána plná svoboda rozhodování o vyvěšování vlajek a jiných symbolických prvků podle vlastního uvážení a v souladu s jejich vnitřními zvyklostmi.

Nešlo o oslabení solidarity s oběťmi agrese ani o změnu hodnotového ukotvení JAMU. Jednalo se o legitimní manažerské rozhodnutí týkající se podoby oficiálního akademického prostoru, které mělo být – a dodatečně také bylo – předmětem otevřené a kultivované debaty.

4. Nedůvěra části Akademického senátu ve schopnost vést a řídit JAMU

Období od nástupu do funkce dne 2. 2. 2026 do podání návrhu na mé odvolání dne 24. 4. 2026 představuje celkem 60 pracovních dnů (12 pracovních týdnů). Z tohoto počtu připadlo 15 pracovních dnů na povinnosti mimo JAMU, vyplývající přímo z výkonu funkce rektorky (Česká konference rektorů, inaugurace jiných rektorů, mezinárodní evaluace vědy a výzkumu v Linci, jednání Rady mezinárodní asociace vysokých škol uměleckých AEC).

Nedůvěra části Akademického senátu se tedy opírá o přibližně 45 pracovních dnů mé činnosti na pracovišti JAMU.

Získání důvěry je oboustranný proces. Z hlediska osoby, která se podílela na vzniku mezinárodní deklarace o kompenzaci asymetrických vztahů v akademickém prostředí uměleckých vysokých škol, konstatuji, že předsedkyně senátu jako zástupkyně orgánu vysoké školy nepostupovala v celém procesu s potřebnou objektivitou. Podnět krátce zaměstnané osoby byl využit v kritickém procesním momentu, těsně před zásadním zasedáním Akademického senátu, na němž se mělo hlasovat o návrhu na odvolání rektorky. Tento postup lze považovat za ovlivňování procesu, což

je typický jev stranické politiky. Metody politiky využívané v akademickém prostředí poškozují odborné fungování vysoké školy.

Závěr

Na závěr konstatuji, že návrh na odvolání rektorky po pouhých třech měsících považuji za zjevně předčasný a odporující principu proporcionality. Za takto krátkou dobu nelze objektivně posoudit úspěšnost strategických změn, které jsem začala v souladu se svým mandátem realizovat.

Vnímám, že část akademické obce mohla některé změny považovat za příliš rychlé nebo nedostatečně vysvětlené. Tuto zpětnou vazbu beru vážně. Neznamená to však, že by samotný směr změn byl chybný nebo že by odůvodňoval tak krajní krok, jakým je návrh na odvolání rektorky.

Nejsem si vědoma pochybení takové závažnosti, které by odůvodňovalo návrh na odvolání po tak krátké době výkonu funkce.

prof. Barbara Maria Willi, Ph.D., MBA

rektorka JAMU